

גל לילה

בראשות
הרב יגאל כהן ראש
מוסדות 'ביע אומר'
וארגון 'ענפים'

"אדם עצוב מביא את כל העבירות אליו הביתה
אדם שמח - מפריח אותם"

06 רגע של סיפור
הלב הוא
לא מחסן

02 הרב יגאל כהן
החיבור לה'
התענוג האמיתי

09 כך התחזקתי מהרב
חזרה לחיים

04 הרב אהוד מולאי
בסימן טוב בן בא לנו

11 תאיר גולן
הורים. כבודם חובה

05 מדבר מנסיון
הניצוץ שהדליק
לי את הלב

15 סיפורי צדיקים
הרב בן ציון
אבא שאול

פרשת אחרי מות - קדושים

עלון מספר
448

אין לקרוא בזמן
התפילה וקריאת התורה
נא לשמור על קדושת הגליון

ב"ש	חיפה	ת"א	י-ם	לפי "אור החיים"
19:08	19:11	19:08	19:09	כניסת שבת
20:00	20:02	19:59	20:01	יציאת שבת
20:52	20:55	20:52	20:55	ר"ת

בירושלים: לנהגים 40 דק' 18:49

הרב יגאל כהן

ראש מוסדות 'ביע אומר'
וארגון ענפים

החיבור לה' התענוג האמיתי

קדשים תהיו

פי קדוש אני ה' אלהיכם

בפרשה זו, פרשת קדושים, אני אכתוב נקודה קטנה ומאוד פשוטה. אמנם אין בה חידוש גדול, אבל אני חושב שיש בה כדי לעורר אותנו מאוד. בורא עולם מצווה על עם ישראל: "קדשים תהיו". ונחלקו בזה רבותינו הקדמונים, מה זה "קדשים תהיו"? אבל הרמב"ן (כאן) מבאר על פי דברי התורה כהנים (פרשת שמייני, פרק יב פסוק ג), שהכוונה בזה היא: "פרושים תהיו" - כשם שאני קדוש כך אתם תהיו קדושים, כשם שאני פרוש כך אתם תהיו פרושים, דהיינו פרושים מן המותרות, שאף אחרי כל הצווים המפורשים בתורה, יש ענין גדול ונעלה של הרחקה אחרי הרחקה, גדר לפנים מגדר, כענין מה שאמרנו (יבמות כ.) "קדש עצמך במותר לך". כי לא כל דבר שמותר לעשות מיד רצים לעשותו, ולא כל דבר שמותר לאומרו אומרים אותו בלי כל חשבון... לא! קדש עצמך במותר לך, אפילו דברים שמותרים לאדם לא יהיה שקוע בהם. והוא סוד הקדושה.

זה הענין של בן חורין אמיתי, אחד כזה שאין התאוות שלו שולטות עליו, אלא הוא שולט על התאוות שלו. הוא יודע להגיד 'לא'. אדם שאף פעם לא יכול להגיד 'לא', כל מה שמבקשים ממנו הוא אומר 'כן', אף פעם אין לו החלטה, הוא תמיד עושה מה שאחרים אומרים לו - הוא עבד. כך מי שהתאוות שלו שולטות עליו - הוא עבד. מה זה בן חורין? בן חורין זה אחד כזה שידוע להגיד 'לא'... אני לא חייב לאכול את זה, אני לא חייב לראות את זה, אני לא חייב להיות שם... אחד כזה שידוע לשים לעצמו גבולות, לפרוש גם ממה שמותר לו, אדם כזה הוא קדוש, הוא החופשי מכל מאסר. ואז, "והתקדשתם והייתם קדשים" (ויקרא כ, ז), הוא יהיה נקי וטהור.

וכך הם כל דרכי ה' הטובים והישרים שאדם מצווה ללכת בהם, שהם הדרכים שיש בהם כדי להביא את האדם לחירות

שלימה, שמי שהולך אחר תאוותיו, לא זו בלבד שהוא אינו נקרא קדוש, אלא עליו אמר שלמה המלך (משלי יח, א): "לתאוה יבקש נפרד בכל תושיה יתגלע", וכתב רבנו יונה בספר שערי תשובה (פרק א אות לא), שמי שמבקש ללכת אחר תאוותיו ורצונותיו, נפרד מכל חבר ורע, כי ירחקו ממנו אוהב ורע, כי תאוות בני אדם ומדותם חלוקות, אין רצונו של זה כרצונו של זה. ע"ש. והיינו, שמי שהוא בעל תאוות הוא רחוק מאהבת הבריות, שהוא מרגיש רק את עצמו, "אני ואפסי עוד" (ישעיה מז, ח). ואם הוא יכול להתעשר על חשבון אחרים, הוא יעשה גם את זה, שאינו מתחשב בסבל הזולת. אבל מי שפורש ומונע עצמו אף מהדברים המותרים מן הדין, אלא שהם בכלל המותרות והתאוות, הרי הוא מתחשב יותר בשאר בני אדם.

אבל היופי בדבר, מה שמסיים הפסוק: "פי קדוש אני ה' אלהיכם", למה "קדשים תהיו"? "פי קדוש אני ה' אלהיכם". התורה הקדושה מלמדת אותנו כאן דבר מאוד יפה וחשוב. הקדוש ברוך הוא אומר לעם ישראל: אתם חייבים להיות קדושים כי אני קדוש. להבדיל, זה כמו שיבוא הרב לתלמידו ויאמר לו: אתה יודע למה אתה חייב להיות צדיק? כי אני צדיק. מה קשור אני אליך? אתה צדיק, אבל

באופן טבעי, כל יהודי,
יהיה מי שיהיה, יכול להגיע
לגדלות עד אין סוף!

אני עדיין לא כמון. אבל הקשר שלנו עם ה'
יתברך לא כך הוא. מצווה אותנו ה': אתם תהיו
קדושים - כי אני קדוש, אני ואתם זה אחד.

קבלת הדין באמונה

ויש פה משמעות גדולה ליהודי. הרבה פעמים יש לנו ענווה מיותרת... מה זו ענווה מיותרת? זה ההרגשה הפנימית שיש לנו בפנים שגורמת לנו לחשוב: מה הקב"ה צריך אחד כמוני, גם ככה אני זקן, אני לא חכם, אני כבר לא מי יודע מה, אני לא בדיוק מל" צדיקים. ויש גם את מי שאומר לעצמו: מה הקדוש ברוך הוא צריך את התורה והמצוות שלי... וכך אנו נוהגים בענווה במקום שאנו לא אמורים לעשות כן. אומר לנו ה' יתברך: לא! "קדשים תהיו - פי קדוש אני ה'

אלהיכם", אני ואתה זה אחד, אני ואתם תמיד ביחד ואי אפשר להפריד בינינו. זה לא משנה כמה חכמה יש לך, כמה צדיק אתה, איפה אתה נמצא... כי ה' איתך בכל רגע ורגע.

וכך הם דברי הקדמונים (ע' בפירוש הרמב"ן על התורה) על הפסוק (בראשית ב, ז): "ויפח באפי נשמת חיים" - מאן דנפח מדליה נפח (פירוש, מי שנופח מעצמו הוא נופח). בכל אדם ואדם בעולם יש חלק אלוה ממעל, בלי אותו חלק אין בו חיים. כשאתה רואה חיים באדם, סימן שיש בו אלוה, כל אחד בדרכו שלו. אחד יש לו חלק גדול יותר, אחד יש לו חלק קטן יותר. אבל בכל אדם בעולם יש חלק אלוה ממעל, נקודה קדושה, כביכול ממנו יתברך, ולכן הקדוש ברוך הוא נקרא 'לפן של ישראל' (ילקוט שמעוני ירמיה רמז רעא).

באופן טבעי, כל יהודי, יהיה מי שיהיה, יכול להגיע לגדלות עד אין סוף! כי אדם שיש בתוכו נשמה קדושה, פירוש של דבר שהקדוש ברוך הוא נתן בו ממנו ממש. ולכן כל אדם מטבעו יכול להגיע לגדלות בתורה, בתפילה, ביראת שמים ועבודת ה' - ללא שום גבול. וכאן אנו צריכים לדעת, שאם הקדוש ברוך הוא נתן בנו נשמה קדושה, הוא נתן לנו אותה כדי שנשתמש בכח הטמון בה (מסילת ישרים פרק א). רק שעלינו לדעת את גדלות הנשמה שבתוכנו, ואז נחשיבה ונדע להשתמש בסגולותיה לטוב לנו כל הימים.

כי קדוש אני

בסופו של דבר, התענוג הגדול ביותר שיש לאדם עלי אדמות, זה החיבור שלו לבורא עולם. המילוי הנפשי של האדם, המילוי שאדם מרגיש שהוא מלא ושמוח, קורה כשאור ה' יתברך נכנס בו בצורה גדולה יותר. ואז הוא מרגיש המאשר עלי אדמות. זה לא משנה איפה הוא נמצא, מה הוא אכל היום, כמה כסף יש לו בארנק... הוא מרגיש אור גדול חודר בו, אור אין סוף. וכשאדם זוכה להיות כלי קיבול, להיות קדוש, אז הקדוש ברוך הוא שורה בו יותר, שכינה שורה בו יותר, הוא מגיע לפסגת האדם.

יהי רצון, שנזכה שכל אחד ואחד מאיתנו יקח את עצמו, ויבין שהוא כלי קיבול לקבל את האור האלוהי, במעשים שלו, בדיבורים שלו, בהתנהגות שלו, באכילה שלו, בשינה שלו... "בכל דרכיך דעהו והוא ישר ארחיך" (משלי ג, ו), שנגיש ונדע, שבכל מקום שאנו הולכים בעולם, ה' יתברך מחייה אותנו, והוא נמצא איתנו בכל רגע ורגע. מה שמוטל עלינו הוא להיות כלי קיבול נכון כדי לקבל את אורו יתברך, אמן כן יהי רצון.
שבת שלום ומבורך

הצטרף להפצת
עלוני השבת
ותן לעוד משפחות
ליהנות מהתוכן
ולהתחזק - בזכותך!
| 03-8000-770 |

זלכותך
יגל גם לבנים

עלון "יגל ליבי"
מלא בתכנים מחזקים ומשמחים,
מכניס אור לבית
ומחמם את שולחן השבת

לגדל בחוכמה

הרב משה פינטו שליט"א
ראש ישיבות 'פאר משה'
ורב שכונות צפון פ"ת

חנוך לנער על פי דרכו

הנה כל מי שעוסק בחינוך, יודע ומכיר בילד שהוא בעל תדמית של "הכבשה השחורה" של הבית, זה שמרגיש או נתפס כשונה, מרדן או לא מתאים לתבנית המשפחתית. הדרך הנכונה היא לא להתבייש בו ולשים אותו בפינת המשפחה, ולתת לו הרגשה שהוא אינו קיים. אלא להיפך הוא הנכון! ילד זה זקוק לגישה שתשנה את התדמית שלו ראשית בעיני עצמו ואחר כך בעיני הסובבים.

בפרשת "משפטים" הפרשה אשר עוסקת בכל ענייני דיני ממונות החשובים, פותחת תורתנו הקדושה

בענין עבד עברי שנמכר לשש שנים אצל האדון בגלל שהוא "גנב" ובית הדין מוכרים אותו לעבד בגין זה. ושואלים על זה בעלי המוסר, לכאורה מן הראוי היה לפתוח את הפרשה החשובה בנושא יותר מכובד כגון "אם כסף תלוה את עמי" העוסק בחסד וכו' מאשר לפתוח בגנב יהודי שנמכר לעבד, שראוי היה לכתוב את הלכותיו בקצה הפרשה?

אלא זאת התורה מלמדת אותנו אם יש לנו בן שהוא "לא הכי מוצלח" בלשון המעטה, לא שמים אותה בקצוות ומסתירים אותו מפני כל אלא אדרבה דוקא עם הבן הזה שהוא "מיוחד" אתו פותחים את הפרשה, אותו שמים בפרונט, ואותו מנסים לרומם להאדיר ולהעצים, להפוך את השוני שלו ממשקולת - ליתרון.

ראשית לשנות את השפה שבה מדברים עליו. במקום לומר "הוא תמיד עושה צרות", יש להדגיש את המעלה שיש בשוני שלו. לדוגמה, אם הוא מרדן, אמור: "יש לו את האומץ להגיד מה שהוא חושב" - זה הופך חולשה לכוח.

שנית, לתת לו תפקיד חיובי בבית שמתאים לטבע שלו.

דוקא עם הבן הזה שהוא "מיוחד"
אתו פותחים את הפרשה, אותו
שמים בפרונט...

וכשהוא מרגיש שהשוני שלו תורם, התדמית של "כבשה שחורה" מתחילה להתפוגג, והוא נתפס כמי שמוסיף צבע ולא מפריע.

שלישית, שנה את הדינמיקה המשפחתית על ידי יצירת חוויות משותפות שבהן הוא זוכה להצלחה. לדוגמה, תכנן פעילות שבה הוא יכול להוביל או לבלוט בדרכו, כמו טיול שבו הוא בוחר את המסלול. כשהמשפחה רואה אותו מצליח, התפיסה כלפיו משתנה בהדרגה.

לדבר איתו שהשוני שלו הוא מתנה, וכשהוא מפנים שהוא לא "טעות" אלא חלק ייחודי מהפסיפס המשפחתי, גם האחרים מתחילים לראות זאת.

השינוי בתדמית לא קורה בן לילה, אבל כשמפסיקים לראות בו "כבשה שחורה" ומתחילים לחגוג את מי שהוא, הוא הופך למקור גאווה ולא לנטל. זהו חינוך שמאיר את האור הפנימי.

מפנקסו של מחנך

הרב יעקב עמר
ראש ישיבת 'שלום רב' באשדוד

הערך האמיתי

אנו נמצאים בשבת שלפני ל"ג לעומר - יום ההילולא של התנא הקדוש רשב"י זיע"א, ימים של גילוי האור הפנימי וממילא נדע להעריך את עצמנו יותר.

מעשה שבא לידי הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א מיהודי מאמריקה, וכך היה המעשה: אותו אדם שהיה בתחנת הרכבת התחתית בארה"ב, ואיכשהו בלא שימת לב הוא מעד לתוך פסי הרכבת יחד עם תיקו, מהלחץ והבהלה והגובה לא היה יכול לחזור למדרכה, ניסה שוב ושוב אך ללא הועיל, והכרוז מכריז שרכבת מהירה נכנסת לתחנה, פאניקה ובהלה היתה באותה השעה בתחנה, זעקותיו וזעקות האנשים ששהו היו בערבוביה, והנה מרחוק מבחינים ברכבת המתקרבת במהירות לתחנה. ונהג הרכבת קלט את הדבר וצפר, וידע שאין לו אפשרות אפילו לעצור, והצפירה היתה נשמעת כצפירת מוות של הרכבת יחד עם זעקותיו של האיש [זהו מעמד נוראי רק למי ששומע ה"י"].

ולפתע פתאום קם לו 'כושי' גבה קומה ורחב ממדים, ומזנק לתוך פסי הרכבת ושולה את מיודענו בשניה האחרונה. ובאותו הרגע עוברת בחלל הרגשה נפלאה ומתוקה,

שמחה וצהלה. כולם אצו רצו לכיוון המושיע ה'כושי', 'גיבור האירוע', והוא מסתכל עליהם בעיני עגל - מה אתם רוצים ממני?

פנו אליו האם אתה מבין שהצלת חיים של בן אדם?! פונה אליהם הגוי' ואומר לא היה בכוונתי להציל חיים של בן אדם, אבל עשיתי חשבון שאם הרכבת תעבור כעת ותדרוס

אותו למוות, הפרוצדורה שתהיה היא עצירה לכמה שעות להמשך פעילות הרכבות באזור, ואני מאד ממנה לעבודתי - כמנקה במסעדה ואמור בשעות אלו להרוויח כמה עשרות דולרים, והיה לי כדאי לסכן את עצמי כדי לא להפסיד כמה עשרות דולרים. עד כאן המעשה המזעזע. זה פחד פחדים מהי ההסתכלות של אותו גוי עלוב.

אבל הבה ונתבונן באופן אובייקטיבי בעומק נפשנו ו'נגלה' שפעמים אנו מוכרים את המושג חיים [או באופן הרוחני או באופן הגשמי] שלנו ושל חברינו בשביל בצע כסף או 'כבוד' והמסתעף. 'אוי לאותה בושה אוי לאותה כלימה' כאשר בורא עולם יעמיד אותנו בפני מצב של אחד על אחד, ה' יצילנו, "והוא רחום יכפר".

ואנחנו צריכים ליישם בתוכנו עוצמה פנימית חזקה ובלתי מתפשרת, ששייכת לעם היהודי בלבד.

שבת שלום ומבורך

**שמירת
הלשון**
הרב אהוד מולאי
מחבר הספר
"ואהבת לרעך כמוך"

בסימן טוב בן בא לנו

שלום לעם ישראל היקרים והחביבים

ברצוני להביא בפניכם אופן שבו כותב החפץ חיים שמותר ומצוה לשמוע לשון הרע.

לפני כמה שנים הוזמנתי לברית מילה לבנו של בחור שזכה לחזור בתשובה והקים בית והתחתן עם אשה צדיקה בקדושה ובטהרה, נולד להם בן זכר בסימן טוב ובמזל טוב. כיון שהייתי בקשר טוב איתו הגעתי לשמחת הברית אחרי שנכנס התינוק בבריתו של אברהם אבינו, ישבתי לסעודת הברית בשולחן עם אנשים שלא הכרתי. תוך כדי הסעודה, החל אחד הסועדים לומר בקול גדול: "איזו חוצפה וחוסר 'טאקט' יש לאבי הבן לתת את הסנדקאות לרב שלו במקום לאביו, וכי הרב גידל והאכיל וטיפל בו כל השנים? רק חוזרים בתשובה שוכחים את כל מה שעשו להם ההורים", וכך המשיך לפתוח את פיו על אבי הבן. מיד ששמעתי את הדברים ידעתי שהם כלל אינם נכונים, ונזכרתי בדברי החפץ חיים (כלל ו' הלכה ד'), "שלפעמים מצוה לשמוע מה שאחד מספר דברי גנות על חברו, כגון שהוא משער שעל ידי שישמע את הענין בשלמות, יוכל אחר כך להראות לפני המספר או שאר השומעים, שאין המעשה כמו שאמר עליו, או שאר עניני זכות". ע"כ. ולכן הקשבתי לכל מה שנאמר.

מיד כשסיים, אמרתי לכל הנוכחים בשולחן שאבי הבן הוא חבר מאוד טוב שלי, והוא סיפר לי שמיד אחרי שהרץ הנולד יצא לאויר העולם, הראשון שאליו הוא התקשר זה אביו, לבשר לו שעכשיו הוא לא רק אבא אלא גם סבא. ובאותו מעמד אמר לאביו שהוא רוצה שהוא זה שישב סנדק בברית שכן מנהגם של רבים וטובים שבבן הראשון מכבדים את הסבא, וכך באמת תוכנן להיות. אלא שבמהלך השבוע עד הברית, האב שנהיה סב החליט מעצמו שהוא רוצה לתת את הזכות והמצוה של הסנדקאות לרבו של בנו, כאות הוקרה על ההשקעה והעזרה הגדולה שעזר לבנו לגדול בתורה וביראת שמים טהורה, שגורם ועושה לו הרבה נחת ושמחה. וכל מה שניסה הבן לדבר על לבו של אביו שהוא בעצמו ישב סנדק, לא עזר לו, ואביו עמד על כך שהרב הוא זה שישב סנדק. וסיימתי את דברי בזה שאמרתי להם שהסבא הטרי נמצא כאן לפניכם, והם יכולים לשאול אותו על אמיתות הדברים שאמרתי.

ומסיפור זה ניתן גם ללמוד עד כמה צריך האדם להיות להיות מתון בדבריו, ולדון לכף זכות את חבריו.

ויהי רצון שתמיד נשמע דברים טובים על עם ישראל, ובא לציון גואל. אמן כן יהי רצון.

ניתן לשמוע חיזוק קצר (כדקה וחצי) מדי יום ביומו בהלכות שמירת הלשון

בטל: 077-2222-069 (שלוחה 3 ואחר כך הקש 1).

שאל את הרב

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים
בהלכה" | 2381*

כמה נרות שבת צריך להדליק?

מעיקר הדין מספיק נר אחד, ונוהגים להדליק שני נרות אחד כנגד שמור ואחד כנגד זכור. ויש שנהגו להדליק שבעה נרות, ויש נוהגים להדליק כמנין בני הבית.
(ש"ע סי' רסג סעיף א, שעה"כ דף סז ע"א, ומשנ"ב שם סק"ו, ועי' במעשה רב אות קיב שיש מצוה להרבות נרות)

הטועם מהתבשיל האם צריך לברך?

אם אוכל פחות מכזית או שותה פחות מרביעית, ואין כוונתו להנאת האכילה, אף שבולע המאכל או המשקה אינו מברך. אבל באופן שכונתו להנאת האכילה ולא לבדוק התבשיל אם הוא טוב, או שטועם יותר מהשיעור הנזכר צריך לברך. ולכתחילה ראוי שבכל אופן יכוון ליהנות מהתבשיל ויברך.
(גמ' ברכות יד ע"א, ש"ע סי' רי סעיף ב, משנ"ב שם ס"ק יט, חזו"ע שבת א עמ' כג).

דירת רווקים שכל אחד יש לו חדר שינה בנפרד אבל אוכלים יחד בסלון, כיצד ינהגו לגבי הדלקת נרות שבת?

כל אחד מדליק בחדרו בברכה, ואחד מהם ידליק במטבח שבו הם אוכלים.
(ש"ע סי' רסג סעיף ח, חזו"ע שבת א עמ' קצד, משנ"ב שם סק"ל).

האם מותר להשאיר את הרכב לתיקון במוסך של ערבי ביום שישי באופן שקרוב לודאי שהוא יתקן את הרכב בשבת?

לכתחילה יתן לו הרכב ביום שישי מוקדם, באופן שיוכל לתקנו אף קודם השבת. ובמקום צורך אפשר להקל אף שיועד שיתקנו בשבת.

(ש"ע סי' רנב סעיפים ב-ד, חזו"ע שבת א עמ' קנט והלאה)

לגימות של השראה הרב יצחק פנר אהבה שמתעלה מעל הרע

בתורה, מובא הפסוק הידוע: "ואהבת לרעך כמוך". למה לא כתוב ואהבת את ידידך? את חברך? למה את רעך?

זו לא חכמה לאהוב מישהו שעשה לך טוב. האתגר הוא לאהוב אותו גם כשהוא "רעך", כלומר גם אם הוא עשה לך רע, לא בהכרח צריך להפסיק לאהוב אותו.

שני חברים יצאו לטיול במדבר. בשלב מסוים חבר א' אמר משהו שפגע בחבר ב'. מתוך כעס, חבר ב' נתן סטירה לחבר א'. לאחר המעשה, חבר א' לקח מקל וכתב על החול "החבר שלי נתן לי סטירה".

הם המשיכו לטייל, אך לחבר א' נגמרו המים, אז חבר ב' נתן לו לשתות מהמים שלו. חבר א' לקח אזמל וחקק על סלע, "החבר שלי נתן לי את המים שלו".

שאל חבר ב': מדוע כשסטרתי לך, כתבת את זה על החול, וכשנתתי לך את המים, חקקת את זה על הסלע? ענה לו השני - את הדברים הרעים אני רוצה רק להוציא מהלב, ולכן כתבתי על החול. מחר לא יישאר מזה זכר, הרוח תמחק הכול. אבל את הטוב, אני לא רוצה לשכוח. אז חקקתי אותו על סלע.

נקודה ראשונה - תמשיך לאהוב את החבר שלך גם אם הוא עשה לך רע, שכן גם אתה לא מושלם. וכמו שאתה רוצה שיאהבו אותך כמו שאתה, תאהב אחרים כמו שהם, ותשתדל לזכור להם את הדברים הטובים ולא את הרעים.

נקודה שניה - ניגש אדם לרב, ואמר לו: "אין לי שום דבר טוב בחיים". אמר לו הרב: "הבה נראה". הרב לקח דף, וחילק אותו - צד אחד יתרונו, והשני - חסרונות. אמר לו הבחור: חבל על העמודה של היתרונו, אין לי בכלל. אמר לו הרב: "הבה נבדוק: מתי אשתך עזבה אותך?" "האיש הופתע: 'אשתי? לא עזבה אותי! היא דווקא די נחמדה אלי...'". "יפה", אמר הרב, "דבר אחד טוב. באיזה כלא הבן שלך?" "חס ושלום", נזעק השני, "הבן שלי לא בכלא!". "יפה", אמר הרב, "דבר שני טוב..."

לפעמים זה רק נראה שאין לנו שום טוב בחיים. הכול יחסי. אומר רבי נחמן מברסלב (תורה קס"ה): "ואהבת לרעך..." - שתאהב את הרע שבא לך, כי יכול להיות הרבה יותר גרוע. "כי כמוך" - הכול על פי מעשיך, אז במקום להתלונן על הרע, תגיד תודה שהרע לא הרבה יותר גרוע.

אל תפסיקו לאהוב. דלגו על הרע, יכול להיות הרבה יותר גרוע.

"אין טוב מלהחזיק בלבנו

את הטוב שעושים לנו, ולשחרר כמו חול ברוח את מה שפוגע בנו."

סיפורו האישי של נועם הניצוץ שהדליק לי את הלב

קוראים לי נועם.

אני לומד בכיתה ד'.

יש לי תיק מסודר, כיפה עם סמל של התלמוד תורה, אני משתדל להיות ילד טוב. אבל זה לא תמיד מספיק. יש לי חברים - אבל לפעמים אני מרגיש לבד. במיוחד כשיש משחקים בהפסקה, או כשמתארגנת איזו קבוצה בכיתה, איכשהו - אני, לא בפנים. גם השנה, כמה שבועות לפני ל"ג בעומר, אני רואה את כל החברים שלי בכיתה, מתלחששים, בונים תכניות, מי מביא עגלה, מי משיג קרשים, איפה מדליקים.

אותי? אף אחד לא שואל, לא מתעניין. שאלתי את אחד החברים בכיתה אם אפשר להצטרף. הוא משך בכתף: "מצטער, אין אצלנו מקום, כבר סגרנו את הקבוצה" ניסיתי לחייך. כאילו לא אכפת לי. אבל בפנים - כאב.

הלכתי הביתה, לא סיפרתי כלום. בלילה, לפני השינה, אמרתי לה:

**"אני יודע שאתה שומע תפילת כל פה
גם של ילד קטן כמוני.
אני מבקש ממך שגם לי יהיה ל"ג בעומר שמח"**

הגיע הערב של ל"ג בעומר. כולם יצאו למדורות וגם אני. לא ידעתי לאן בדיוק אני הולך - סתם לקחתי שקית של ממתקים. כשעברתי בשכונה ליד, ראיתי קבוצה של ילדים סביב מדורה קטנה. לא הכרתי אותם - אבל אחד מהם חייך אליי: "אתה בא איתנו?" בהיתי בו. "אפשר?" "ברור. אנחנו צריכים עוד מישהו שישמור על האש." ככה - פתאום היה לי מקום.

ישבתי, שרתי, צחקתי. אחד מהם אפילו אמר לי: "יש לך קול יפה, למה אתה לא שר איתנו בהפסקות?" בסוף הערב, הגיע אברך מאוד נחמד הוא חילק לנו ממתקים. הוא סיפר על רשב"י, איך הוא היה במערה, לבד, בלי כלום, אך הוא לא נשבר. הוא האמין בעצמו, בתורה שלו, כיום, בזכות האמונה, התורה שלו מאירה את כל העולם.

שמעתי את זה - הרגשתי שזה בשבילי. חזרתי הביתה מאוחר, מאובק, אך מאושר. אמא הסתכלה עליי, מופתעת: "היה טוב?"

חייכתי, "הכי טוב שיכול להיות". מאז, משהו השתנה בי. גם החברים בכיתה שמו לב אליי יותר. אולי זה אני שהפסקתי לפחד. אבל מה שבטוח -

ל"ג בעומר הזה לימד אותי, "אפילו אם יש חושך - ניצוץ קטן

של אמונה יכול להצית אש גדולה של אור".

תכנים חינוכיים שהילדים שלכם יאהבו

הפקת סרטוני ילדים בהמחשת AI מדהימה!

סיפורי
תנ"ך

נפלאות
הבריאה

סיפורי
צדיקים

על כך שזכתה להיות אמא לנשמה הקסומה הזו, ופעם שניה היא מודה על הניסיון. לא כל אחד זוכה להיות קרוב כל כך לבורא, לקבל ניסיון כזה ולצלוח אותו מדוי בוקר, מדוי צהרים ומדוי ערב מחדש.

היא משתדלת שלא להתלונן כי היא יודעת שכולם מתנות שמייים.

אבל השבוע האחרון התיש אותה לחלוטין.

הילד האוטיסט יפה התואר שלה, בעל העיניים הירוקות העמוקות, אלה שמבט שלהם הוא כמו רנטגן שרואה לתוך הנשמה שלך, ושניה אחר כך אותו מבט נראה מבולבל ולא מבין היכן הוא נמצא. הילד הזה התעורר השבוע בכל לילה מחדש ובשקט בשקט הפך את הבית לחלוטין.

תודה שלא וויתרת עליי

השיחה היומית עם אורה, חברתה הטובה ביותר, הייתה מלווה בדמעות של כאב משני הצדדים. אורה שהייתה שותפה למסע שלה בכל רגע נתון, הכירה את הילד המיוחד שלה מאז שנולד, הייתה כואבת את כאבה בכל פעם מחדש.

זו תקופה שהיא מנסה לשכנע אותה לבוא לערב נשים עוצמתי, בו משתתפות נשים בעלות התמודדויות שונות, ערב של שיתוף הדדי שממלא בכוחות את כל הנוכחות.

והיא סרבה, לא רצתה להרגיש כמוהן. לא רצתה לשים עליה את הסטיגמה של 'שונה'. אחרת. מתמודדת. היא רצתה להיות אישה רגילה שחיה חיים רגילים ולא כזו שמשתתפת בערבים לנשים מתמודדות.

אבל היום אורה הצליחה לשכנע אותה. היא הייתה במקום כל כך קשה ונמוך שהחליטה שאם יש משהו

הלל הוא לא מחסן

איך מתוך השבר
נולדה לה משפחה חדשה

אמא עייפה. אמא מודה.

זה הבוקר השלישי מתחילת שבוע שהיא קמה למראות הללו.

ניירות קרועים וזרוקים בכל מקום. טושים פתוחים מפוזרים בכל רחבי הבית וקירות מעוטרים בציורי אומנות, שאריות חטיפים על הספה ומתחת לארון בחדר הילדים (איך למען ה' הוא דחף אותם שם???) שוקולד למריחה מרוח על ארונות המטבח ואפילו שטרות כסף קרועים כאילו מישהו ניסה בכוח להפחית מערכם.

היא מותשת. מותשת זו מילה עדינה לתחושות שעוברות לה בגוף. היא מפורקת, היא עייפה, היא מרוקנת לחלוטין.

ובעיקר, היא בעיקר עצובה.

בכל לילה לפני שהיא הולכת לישון, היא מודה לה' על כל אחד מילדיה. כל אחד הוא אוצר בלום, לכל אחד נפש מיוחדת, נשמה טהורה. אבל על הילד הזה,

עליו היא מודה פעמיים. פעם אחת היא מודה על המתנה המיוחדת הזו,

משולחן רבנו

ראש מוסדות
"יביע אומר"
וארגון "ענפים"

לכבוד מזכה הרבים
הגדול הגאון ר' יגאל
כהן שליט"א. ראש מוסדות
יביע אומר בני ברק.

קודם כל אני חייב לפתוח בתודה ענקית
לכבוד הרב שליט"א על כל השיעורים
הנפלאים המחזקים ומרוממים ממש מים
קרים לנפש עייפה. רציתי לשאול האם
מותר להשליך לאשפה מכתבים שבראש
המכתב כתוב בס"ד או ב"ה וכדו'.
בתודה מראש ישראל גונן טבריה

לכבוד הר"ר ישראל גונן הי"ו טבריה.

אודות שאלת כבודו האם מותר לזרוק
מכתב שבראשו יש ראשי תיבות כמו בס"ד
או ב"ה - האם יש להם דין כתבי הקודש
וחייבים בגניזה או שמותר לזרוקם לאשפה.
והנני להשיבו בקצרה כמסת הפנאי.

הנה בגמרא (ראש השנה יח ע"ב) מבואר
שבתיחלה היו מזכירין שם שמים בשטרות,
(כמו שטר הלואה), וכששמעו חכמים
בדבר אמרו למחר זה פורע את חובו
ונמצא שטר מוטל באשפה, וביטלו המנהג.
ומשמע בגמרא שאסור לזרוק לאשפה,
וכן הובא בשו"ת התשב"ץ (סי' תיח), וכ"כ
הרמ"א (יו"ד סי' רעו סעיף יג),

אולם כמה אחרונים (עי' שו"ת אפרקסתא
דעניא סי' ס, ובשו"ת שואל ונשאל ח"ד
סי' מא, ובשו"ת יחוה דעת ח"ג סי' עח)
כתבו שהוא דוקא באופן שכותב שם שמים
בפירוש, אבל אם כותבו בראשי תיבות
בלבד אין לחוש, ומותר לזרוק לאשפה.
ובשו"ת מלמד להועיל (או"ח סי' קיג
אות כ) שכתב שלא רק שמותר לזרוק
לאשפה, אלא אף לשרוף בידים מותר,
ואין בזה משום איסור מחיקה.

ובכלל זה גם אם כותב 'הקב"ה', גם כן מותר
לזרוק לאשפה מהטעמים הנזכרים, ואף
שראיתי בשו"ת ישכיל עבדי (ח"ח יו"ד סי'
סג) שהעלה להחמיר, לעניות דעתי נראה
שלהלכה יש להקל, וכן משמע מדברי
האחרונים. (ועיין בישיביל עבדי שם בחלק
ז יו"ד סי' כ אות ג, שגם העלה להקל בראשי
תיבות ב"ה או בס"ד).

החותם בברכת כהנים באהבה יגאל כהן

שיכול בצורה כלשהי לנחם אותה היא מוכנה
לנסות.

והיא הלכה. הן ישבו שם קבוצת
נשים במעגל. היא נכנסה בשקט
ופסעה במהירות לכיוון הכיסא
הצדדי ביותר. רוצה להיעלם, לא
להיראות.

היא מפורקת,
היא עייפה,
היא מרוקנת
לחלוטין.
ובעיקר,
היא בעיקר
עצובה.

והיא המשיכה להגיע מדי
שבוע למפגש. הן כבר נהיו
הרבה יותר מחברות, יותר
כמו משפחה תומכת וכל
שבוע היא הייתה פורקת
את קורותיה באותו שבוע
והן היו מיעצות, מחבקות
ובעיקר שותקות. ומקשיבות.

ושותפות מלאות לסיפור שלה.

שכבר הפך לסיפור שלהן.

ופתאום כשהיא מתעוררת לבוקר כזה,
ובפעם המי יודע כמה לוקחת סמרטוט
וחומר ומקרצפת, מנסה לחבר חלקי שטרות
בדבק סלוטייפ ולהוריד שאריות שמן
מארונות הבית,

פתאום זה לא כל כך נורא. והיא מצליחה
להרים עיניים לשמיים בחזרה

ולהודות פעמיים על הילד הזה.

פעם אחת על הזכות לגדל אותו, על הזכות
להיבחר להיות אמא של הנשמה המיוחדת
הזו,

ופעם שניה,

על שבזכותו היא גילתה משפחה מדיהימה,
קבוצה של חברות שהן כמו אחיות,

והמפגשים איתן מרפאים לה את הנשמה
בכל שבוע מחדש.

תודה אורה על שלא וויתרת לי.

כל אחת והחיים שלה, ומה שהם חופנים

בחובם. ההתמודדויות, האתגרים, הקשיים,
הכל צף במקום הזה.

ואז הגיע תורה. והיא ביקשה שיעברו הלאה
כי היא לא כל כך אוהבת לשנתף. לא רצתה
להגיד להן שחברה הכריחה אותה לבוא והיא
בכלל הייתה מעדיפה לבכות לתוך הכרית
עכשיו, או לחילופין לשבת עם כוס קפה
וחפיסת שוקולד שלמה ולסיים אותה בכמה
דקות. אכילה רגשית זה הדבר היחיד שמנחם
אותה.

אבל הן לא וויתרו לה, בעדינות ובנועם
שכנעו אותה לספר, הבטיחו לה שזה מרפא,
עושה טוב על הלב. והיא פתחה הכל.

סיפרה על החטיפים המפוזרים בכל פינה,
על הווילון החדש שזוג מספריים גזר אותו
בצורת משולשים מדויקים משל היה ספר
גאומטריה, על השוקולד שמרוח בכל פינה
בבית, ובעיקר, בעיקר על הדממה והשקט
בהם נעשים כל הדברים האלה, כך שהיא
אפילו לא מתעוררת בשביל לעצור אותם.
היא מגלה את הכל רק בבוקר. כשכבר

דרך הרב מאיר כהן רבי קהילה באור יהודה חדשה אפילו מומר

רבתינו ז"ל מספרים (ירושלמי מכות ב', ו'): שאלו לחכמה חוטא מהו עונשו? אמרה להם: "חטאים תרדוף רעה" (משלי יג', יא') שאלו לנבואה חוטא מהו עונשו? אמר להם: "הנפש החוטאת היא תמות" (יחזקאל יח', ד') שאלו להקב"ה חוטא מהו עונשו? אמר להם יעשה תשובה ויתכפר לו זה שכתוב (תהלים כה', ח') "על כן יורה חטאים בדרך" - יורה לחטאים דרך לעשות תשובה.

וביאר המשך חכמה זיע"א (נצבים ל', ב') כי מה שהשיבה החכמה "הנפש החוטאת היא תמות" זה כאשר לא עשה תשובה, והתורה אמרה "יביא קרבן" - שמקבלים קרבן אפילו ממומר. וה' יתברך אמר "יעשה תשובה" שאף אם הוא מומר לכל התורה כולה, בכל זאת אם יתעורר לעשות תשובה יתכפר לו.

ארץ אפיק

על הפסוק (קהלת ו', ג'): "אם יוליד איש מאה ורב שיהיו שניו" אמרו רבותינו ז"ל (שמות רבה לא, יז) זה קין שהוליד מאה בנים. ושנים רבות יחיה, שחי כמו שחי אדם "ורב שיהיו ימי שניו", שהוסיף ימים על ימי אביו שבעה מאות עשרים ושש שנה יותר מאביו. יוצא שחי קין אלף שש מאות חמישים ושש שנה.

וכתב הרמב"ן (בראשית יד', יז) "ונכתבו תולדות קין ומעשיו להודיע כי ה' ארך אפים והאריך לו כי הוליד בנים ובני בנים..." אחים יקרים! אם ה' יתברך ארך אפים לרוצח הראשון בהסטוריה שרצח את אחיו, כל שכן שה' יתברך ברוב רחמיו וחסדיו ארך אפים עם כל אחד ואחד מאיתנו אף אם הלכנו רחוק ככל האפשר...

ה' מקבל כל אחד

אחים יקרים! צריכים לדעת, שאם האדם רוצה לחזור בתשובה, ולהתחיל דרך חדשה, ה' יתברך ברחמיו המרובים מוכן לקבלו בתשובה, וכביכול שוכח מדרכיו הרעים. כמו שאמרו רבותינו ז"ל (תנא דבי אליהו רבה ד') "אמר הקב"ה אם עובר עבירה לפני, אם אדם חוזר ועושה תשובה, הרי אני עימו ברחמים ואני מקבל תשובתו, ואין אני זוכר לו אפילו מקצת עוונותיו".

אומנות האהבה למה להתחתן?

ישנה שאלה, שכל מי שנשאל אותה, מתחיל לגמגם תשובות מבולבלות ולא ברורות... "למה צריך להתחתן?" - טקס דתי שמטרתו להגביל את האפשרות של בני הזוג להיפרד. התשובות המקובלות - כי כולם מתחתנים, בשביל להביא ילדים, כדי לא להיות לבד וכו'... אך אלה לא באמת מסבירות למה צריך להתחתן! אין תשובה לא דתית שבאמת מניחה את הדעת.

אמנם בפרשת קדושים ישנה תשובה אמיתית וחשובה, שלא כדאי להתחתן לפני שיודעים אותה. החלק הגשמי של האדם רוצה אך ורק לקחת מהעולם לעצמו. מהרגע שנולד, הוא עושה חשבון כמה תענוג, כסף, אוכל והנאות יקבל. אמנם החלק הרוחני, הנשמה שנחצבה מבורא עולם, מעוניינת רק להשפיע לאחרים בלי לקבל תמורה!

"קדושים תהיו כי קדוש אני!"

פירוש המילה קדוש הנו "מופרש ומובדל". במה הבורא מובדל משאר הבריאה? בעובדה שאין לו צורך לקבל מאף אחד כלום! הוא רק נותן ומשפיע! ועל זה בורא עולם אומר תהיו קדושים! מובדלים על ידי זה שתתנו מעצמכם שלא על מנת לקבל! למה? כי קדוש אני, ואם תהיו דומים לי תהיו קרובים אלי, "כי ברוחניות הדומים נדבקים" (רמח"ל).

זה בעצם תכלית החיים, להפוך את עצמנו מתינוק שחושב רק על עצמו, כמו בהמה, "ועיר פרא אדם יולד" (איוב יב), והוא אמור לסיים את חייו שהוא ההפך הגמור, "וזה תחתיה מעט מאלוקים וכבוד והדר תעטרנה" (תהלים ח, ו), דומה לבורא עולם בנתינה מוחלטת, ללא שום כוונה נסתרת להרוויח משהו בתמורה.

אמנם, עדיין יש לשאול - אם כוונת הציווי "קדושים תהיו" היא לתת ללא תמורה, יש לזה מילה מודרנית - "פרייר". גם הפרייר נותן ללא תמורה, או לפחות לא כזאת שהוא חושב שראויה לו... אבל ההבדל עצום! ה"פרייר" נותן כי הכריחו אותו או עבדו עליו... הקדוש נותן כי הוא החליט! מי שרוצה זוגיות בגלל שהוא מעוניין לקבל, שמישהו ייתן לו אהבה, דאגה, הנאה וכו' - הוא תמיד ירגיש "פרייר" בכל פעם שיאלץ לתת מעצמו על מנת להמשיך לקבל...

כמו שהוא שאמר לחברו: "התחתנתי כי נמאס לי לאכול בחוץ, לנקות את הבית וללבוש בגדים לא מגוהצים". "זה מדהים", משיב החבר, "אני התגרשתי בדיוק מאותן סיבות..."

אמנם מי שנמצא בזוגיות על מנת להידבק בה, על ידי נתינה ללא ציפייה לתמורה, הוא קדוש! הנישואין הם המסגרת היחידה לממש עבודת נתינה זו. כשאדם בוחר לחיות עם בן זוג, כל ויתור וכל מאמץ למענו הם הזדמנות להידמות לבורא. זהו הפתרון לשאלה "למה להתחתן?" - כי דרך הנישואין אנחנו הופכים דומים יותר לקב"ה.

לכן, הנישואין אינם עול אלא זכות - הזדמנות להתעלות מעל הטבע האגואיסטי ולהתקרב למדרגה אלוהית של נתינה טהורה.

הזמינו עכשיו >>
לכל חודש עד הבית
077-26-353-88

חוברת
"הלימוד היומי"
מאת הרב יגאל כהן
לגברים ולנשים.

פותרים את היום
עם 5 דקות של אור!

שפה קלה
ופשוטה

מתנה לחיים
מאושרים

קצר
וחזק

מדי שבת

מתוך ספרו של מרן ראש הישיבה רבנו מאיר מאזוז זצוק"ל הרב אחיה עובדיה

פירוש המילה "עזאזל"

פרשת השבוע אחרי מות, היא הפרשה היחידה בתורה שכתובה בה המלה "עזאזל", והיא כתובה בה בשלשה פסוקים (ויקרא טז, פסוקים ח, י, כו). ומה זה "עזאזל"? יש כמה פירושים. האבן עזרא כתב חידה: "יש לו חברים במקרא, ואני אגלה לך קצת הסוד ברמז, בהיותך בן שלשים ושלש תדענו". והראשונים טרחו והתחבטו לנסות לפתור את החידה של האבן עזרא.

הרמב"ן כותב: "אני הרכיל מגלה סודו". מה הסוד? הסוד הוא שהשעיר שהולך לעזאזל הוא קרבן בשביל הסטרא אחרא, לשחך אותה שלא תקטרג עלינו ביום כיפור. ומה זה "בהיותך בן שלשים ושלש תדענו"? לפי הרמב"ן? הכוונה היא, שתלך שלשים ושלשה פסוקים קדימה, ותגיע לפסוק "ולא יזבחו עוד את זבחייהם לשעירים אשר הם זונים אחריהם" (ויקרא יז, ז). כלומר, שיש דבר כזה שמקריבים קרבן לעבודה זרה. וזה "עזאזל" - ע"ז אזל, שהקרבן הוא שוחד לעבודה זרה, זה הסוד של האבן עזרא.

האבן עזרא לא רצה לכתוב את הסוד הזה, כי אם היה כותב - היו אוכלים אותו, איך אתה כותב כדבר הזה? קרבן לעבודה זרה? אין כזה דבר! אבל הרמב"ן לא מפחד, הוא הולך רכיל מגלה סוד, ככה הוא כתב על עצמו, "אני הרכיל מגלה סודו", אין לו בעיה עם זה, מביאים קרבן לסטרא אחרא [וכן הוא בפרקי דר"א פרק מו]. הרי יש כח כזה בעולם, כח טומאה של הסטרא אחרא, אי אפשר להתעלם מהכח הזה, אז נותנים לו "מתנה" בשביל שירגע ויעזוב אותנו. גם מים אחרונים שעושים בסוף הסעודה, הם חלק לסטרא אחרא, משמע שיש דבר כזה.

התחזקתך מזהר

חזרה לחיים

שמי מיכל אני מתגוררת בירושלים, ב"ה זכיתי לחזור בתשובה לפני 28 שנה. לפני כשלוש שנים התאלמנתי כשהייתי רק בת 51, אבל הבנתי שהכל מאיתו יתברך ומה שעושה לטובה עושה. אחרי השבעה הייתי חייבת להמשיך את חיי לחזור לחיים, לשגרה של עבודה וכו'...

היה לי קשה עם האמונה. ואז קפצו לי הסרטונים הקצרים והמתוקים של הרב יגאל כהן הצדיק, שבהם הוא דיבר על אמונה, שמחה, וכמה שהאדם צריך להיות שמח ולומר תודה על כל מה שיש ואין. כמוכן שתמיד ידעתי את זה והשתדלתי תמיד להיות שמחה בחלקי ולהודות לבורא על כל מה שנתן לי ועל החיים היפים שהעניק לי. אבל באותה התקופה כשהלב היה כאוב ושבור היה נדמה שהכל חשוך ולא טוב, מצב הרוח היה ירוד הבכי היה מנת חלקי והעצבות התגברה עליי. הסרטונים הקצרים של הרב גרמו לי לאט לאט להבין, שאני חייבת להתאפס ולהמשיך לחיות מכיוון שהחיים חזקים יותר מאיתנו. הרגשתי שהרב פונה אליי באופן אישי, כאילו אומר לי "מיכל, קומי ותחילי לחיות ולהתחזק ולהאמין שעוד יהיה טוב יותר". וברוך השם ממש התחזקתי והתחלתי לחזור לחיים.

ברוך השם היום אחרי שאספתי את השברים הפנימיים שלי בחרתי בחיים, והבנתי מהשיעורים של הרב שאין יאוש בעולם. מודה לבורא עולם ולשליח הרב יגאל כהן, כמוכן שממשיכה לשמוע ולהתחזק עבורי הרב היה בזמן הנכון. בורא עולם הפנה אותו אליי בהשגחה ואני מודה כל כך.

בברכה מיכל

התחזקתם מהר? שלחו לנו ונפרסם בעלון < anafeamalon@gmail.com

יש • מזל • לישראל

הרב אלדד נגר
מראשי ישיבת מבקשי פניך

האדם וזאת צריך לדעת כי מלבד ההבדל הפשוט ביניהם המים קרים ולחים והאש חמה ויבשה, עומק ההבדל הוא רוחני (כי רוח האדם מופעלת בעצם מסוג של תנועה וזה סוד עמוק שעוד נבאר בהמשך הפרקים) שיסוד האש הוא תנועה כלפי מעלה ויסוד הרוח הוא תנועה לצדדים. יסוד המים הוא תנועה למטה ויסוד העפר הוא אי התנועה, ולכן הם מהווים רושם אדיר ושונה על תכונות האדם.

ויש עוד כמה גורמים שאין כאן המקום לפרטם שבגללם יוצא שאפילו יום בשבוע ושעה ביום יוצרים הבדלים, וע"י כך יוצא שתמיד בני האדם יהיו שונים מה שמקנה להם חלק מיוחד בעבודת השם והמלכתו כי התיקון שלהם שונה אחד מהשני.

בפרק הבא נלמד על תכונותיהם של הנולדים בחודש אייר וכיצד עלינו להפעילם נכון להשתלב ולהתגבר על המזל.

שורש המזל

לאחר שלמדנו בשבוע שעבר על הכוחות הרוחניים שמפעילים את המציאות, נתמקד השבוע בכוח הרוחני שמובא הרבה בחז"ל ובזוהר הקדוש מכונה "מזל". שורש המילה מזל - פרשו חכמי הדקדוק שהוא מהמילה נזל, דהיינו שממנו נוזל השפע לאדם, דהיינו כוח רוחני שממנו מושפע האדם, הן בהתנהגותו והן בעוד דברים. מזלות אלו הם שנים עשר כידוע, כחודשי השנה, נמצא שהחודש שבו נולד האדם מלווה במזל מסוים שהוא יהיה מזל, וממנו מגיעים שינויי התכונה.

זאת ועוד ישנם עוד גורמים מיסטיים שכתבו המקובלים בסודות התורה שלא נאריך בהם, כגון שבעת כוכבי הלכת שמקיפים לכדור הארץ שצ"ם חנכ"ל (שבתאי צדק מאדים חמה נוגה כוכב לבנה) שמשפיעים בשילוב המזל, יש גם ארבעה יסודות שהם אש מים עפר רוח, שמשפיעים לפי החודשים והם משפיעים ישירות על תכונות

הרבנית
מיטל דאודי
מרצה וסופרת

לחיות
באמונה

הבחירה בחיים

חובה לשמור תורה ומצוות כדי להיות אדם טוב?

"אם את יודעת שיש בורא לעולם", אמרתי לעצמי כשהתחלתי להתחזק, "אבל באמת מכירה אותו, את יודעת שהוא מחיה אותך בכל רגע ממש, מפעיל את ליבך בכל שנייה מחדש, מעניק לך במשך כל חיך מתנות חיים אינסופיות, הוא אבא מושלם שכל רצונו זה להטיב לך... אז כיצד את יכולה להיות כזאת כפופת טובה ולא לעשות משהו למענו? כיצד את יכולה להודות שהוא קיים, אך לערער אחר אמיתות התורה? כיצד את יכולה לבקש ולבקש וכשהוא מבקש ממך, את אומרת לו: 'לא, קשה לי' או 'לא, זה כבד עליי מדי'?"

כשאדם חי את חייו לפי חוקי התורה הקדושה, חייו מתחילים להסתדר בסדר מופתי. יש ניסיונות לכל אדם, ברור, שהרי למה באנו לעולם? באנו לתקן! וכיצד נתקן אילולא קיבלנו כלים לעשות זאת? הניסיונות הם הדרך והם שמביאים לנו את הכלים לתקן את עצמנו במטרה להגיע לתכלית האמיתית שלנו, זה שמביא את הניסיונות גם נתן לנו כלים כיצד להתמודד איתם, אנחנו רק צריכים לקחת. כאשר אדם משנה את הדרך בה הוא מסתכל על הדברים, הדברים עליהם הוא מסתכל משתנים. לשמור מצוות נראה כמו הדבר הקשה ביותר בעולם, לכל מצווה שקיבלתי על עצמי לקיים

קדמו פחדים, חששות, מחשבות רבות והמון יצר הרע ששכנע אותי שזה לא בשבילי, שזה קשה מדי... אך אם השם יצר אותי והוא אמר שאני יכולה - הוא יודע! אני יכולה! האם אני יכולה להיות חילונית ולהיחשב לאדם טוב? ודאי שכן... מעולם לא ראיתי את עצמי כאדם רע, גם בתור חילונית היה לי לב רחב, אהבתי לתת ולעזור, השתדלתי להיות טובה אל הבריות תמיד וגם אל עצמי... אך התורה הפכה אותי לאדם טוב יותר שהרי אם אתה פועל לפי ספר ההוראות, המוצר מגיע למקסימום יכולת שלו... והתורה מוציאה ממך את הטוב ביותר שיש בך! התורה המתוקה מדבש שמלמדת אותנו מה נכון לנו ומה לא, גם אם לעיתים נדמה לנו שאנו יודעים הכי טוב מה טוב לנו, אם נלך לפי דעת התורה, נגלה בכל מקרה וללא עוררין שהיא יודעת טוב יותר. התורה מלמדת אותנו לשלוט בתאוות שלנו ולדחות סיפוקים במקום לחיות חיים הפוכים (שמירת כשרות וטהרת המשפחה, לדוג', מלמדים אותך כיצד לדחות סיפוקים ולשלוט בתאוות שלך במקום שהם ישלטו בך). אני טובה יותר מאף אדם, אני טובה יותר מאף חילוני, אני רק מישהי שגילתה באמצע החיים שהיא חיה כל חייה בשקר אליו הרגילה אותה החברה ואחרי שנים ארוכות מצאה סוף סוף את האמת המתוקה שהפכה את חייה ושינתה אותם לטובה לאין היכר! אני בסה"כ מישהי שנים שהיא בתו בעולם כולו, מלך שלא מפסיק לתת אפשרות להחזיר תוכל לסרב? הכי מפחיד שמראה לנו שעוד לא תחזור... פעם הזאת בהנאות רוקנו אותי, היום השעות בצידה

שגילתה אחרי של המלך ששולט שכולו טוב, אבא לה... אז אם יש לה לו ולו במעט, כיצד אומרים שהמכשיר בעולם הוא השעון, שעה עברה ולעולם מילאתי את השעה העולם הזה שרק אני ממלאת את שתלך איתי לנצח נצחים!

אף אחד לא הכריח אותי לבחור בחיים של תורה, אני בחרתי במצוות ובוחרת בהן בכל יום מחדש מתוך שמחה ובלבב שלם, כי הרגשתי מה זה לחיות בלעדיהן. נזכרת איך שנייה לפני שקיבלתי על עצמי לקיים כל מצווה שהיא, הייתי מלאת חששות וכיצד לאחר שהתחלתי לקיים אותה, הרגשתי את עצמי מתמלאת מבפנים באור שאין כגודלו ואין לתארו והשכר - אווה, השכר האינסופי! מתרגשת מהזכות הנדירה להיבחר מתוך מיליארדי אנשים שלא נבחרו לכך. חיים של תורה הם חיים של שמחה אמיתית... וכל עוד לא מנסים - לא מבינים. תודה לך, אבא'ה, על הזכות לקיים רצונך. תודה שיש בידי את האפשרות לממש את אהבתי אליך, האהבה הכי גדולה בעולם.

האם נשים חייבות בסעודה רביעית?

כן (פמ"ג סי' ש', שו"ת יחוה דעת ח"ד סי' כה, וע"ע בתוספת מעשה רב סי' לט).

אמא שלי נוהגת למרוח על הדג קצת חמאה וכך לטגן הדג. האם מותר לעשות כן?

בני ספרד נוהגים שלא לאכול דגים וגבינה, ומי שכבר נהג להקל צריך לבטל מנהגו. אולם כל זה דוקא בדגים וגבינה, אבל דגים וחמאה גם מהספרדים יש עדות שנהגו להקל. ולכן הנוהג כך אין צריך לשנות מנהגו. (הליכות עולם ח"ז עמ' כ והלאה, שו"ת אדני פז סי' מב).

נשים בהלכה

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים
בהלכה" | 2381*

לאשת חיל
נופית משולם
מחברת הספר
"תוכו רצוף אהבה"

האחראי על המפתחות

ולא יודע, אך ורק מגדיל את ההתנהגויות הלא טובות וההתפרצויות. זה מה שגורם לילד להגיע מהר מאוד לשוליים. כי אף אחד לא מאמין בו, אז גם הוא לא מאמין בעצמו, וברחוב הוא נהיה מהר מאוד מוצלח ואהוב, אז למה לא להמשיך להיות שם?

ישנן דרכים מגוונות לעשות זאת, גם כאמא בבית וגם כגננת או רב בתלמוד תורה, תשימו לב - מיהו הילד שדורש יותר יחס? מי זה הילד שעושה פה הכי הרבה בלגנים בבית? שמתקשרים מהתלמוד תורה פעמיים בשבוע, או שלא מצליח לשבת יותר מ-5 דק' בליל שבת בלי להציק ולהפריע...

הוא המדובר, הוא זה שצריך שנראה בו רק את הטוב. ואם קשה לך - תחפשי. זו ההצלה שלו, שיראו את מה שהוא רוצה, לא את מה שיוצא. הוא רוצה טוב, אבל יוצא לו הפוך ואז רוכבים על הרע אז הוא נהיה כזה.... עושה דווקא.

תנו לו אחריות, אתה תהיה האחראי על המפתחות של השער, כמה זה עולה למלמד? כלום... אבל מה זה בשביל הילד הספציפי הזה? אתן יכולות לתאר לעצמכן?

ונדע - כשמתבוננים היטב, מוצאים המון דברים טובים כי דווקא בהם יש המון המון רגש ונתינה. ברגע שמגדילים את הטוב, הם מרגישים ססוף סוף משהו רואה את האמת שבהם ופותח את הדרך לטוב שלו לפרוץ החוצה. בדוק ומנוסה. בהצלחה.

ישנם ילדים שהמסלול הרגיל והישר לא תמיד מותאם להם לנפש, ישנם ילדים שאת רואה מגיל קטן שכנראה שהוא יצטרך יותר שימת לב, יותר תפילות, יותר רגש מצד המלמדים בתלמוד תורה. אם לא, כנראה יהיה לו קשה יותר... כי כבר קשה לו לשבת, וקשה לו בלימודים... הוא צריך התייחסות מיוחדת. לכל הילדים יהיה נחמד לקבל התייחסות מיוחדת, אבל יש ילדים שבלי זה יוצאות מהם תכונות פחות טובות. זה לא אקסטרה בשבילם, זו הצלת נפשות כפשוטו.

ומה בעצם ילדים מיוחדים כאלה צריכים? העצמה. הסתכלות רק על הטוב שבהם. זה מרים אותם, נותן אויר לנשימה ומעודד להתנהגויות חיוביות וטובות יותר ויותר.

חובה עלינו ועל הצוות החינוכי להבין שהיחס ההפוך - זאת אומרת, הביקורת והזכוכית מגדלת על מה שהילד עושה לא טוב

אמא סחבה אותנו במשך 9 חודשים, עברה לידה, גידלו אותנו, עברו לילות שלמים בלי שינה, טורחים ועמלים עבור הפרנסה שלא יחסר לנו דבר... אז התורה מבקשת ומדגישה שנכבד ונירא אותם - "יראה" - הערצה, חרדת כבוד. ומה הקשר של המשך הפסוק בפרשה - "ואת שבתותי תשמורו"? ללמדנו, שכיבוד הורים עד היכן? עד שאומרים לנו לעבור על איסורים מהתורה. שכן גם הם וגם אנחנו - כולנו חייבים בכבוד הקב"ה... ולכן אם מבקש האב/האם לעבור על אחד מאיסורי התורה - רק בדבר הזה אל לנו לשמוע להם.

אבל כיצד? על ידי שננהג בהם בכבוד גדול!

גם אם ההורים לא ממש ב"כיוון שלנו", אנחנו חייבים להבין שחלק מהחזרה בתשובה האמיתית שלנו, היא בעבודה על המידות וכבוד כל אדם הנמצא מולנו, הגם שאינו מאמין בדרך שלנו... ובוודאי ובוודאי כאשר אלו ההורים שלנו!

אז חשוב מאוד שגם אם ההורים לא בדיוק "בעד" הדרך החדשה שבחרת... שתמשיכי לקיים מצוות תוך שמירה גדולה על כבודם. אשריכם!

תאריך
מזכרת הרבנים
תאריך גולן

הורים. כבודם חובה

"איש אמו ואביו תראו ואת שבתותי תשמורו"

בפרשתנו (קדושים) התורה מדברת על עניין המורא מההורים, שזה חלק מכבודם, והיא מקדימה את מורא האם למורא האב.

לעומת זאת בעשרת הדיברות, היא מקדימה את כבוד האב לכבוד האם: "כבד את אביך ואת אמך". מדוע? כיוון שבדרך כלל אנחנו יראות יותר מהאב מאשר מהאם... אז התורה מבקשת שנדגיש יראה גם לאם.

ולעניין הכבוד - בדרך כלל מכבדים יותר את האמא מאשר את האבא... אז התורה מבקשת שנדגיש כבוד גם לאב.

מצוות כיבוד הורים היא מצווה שקשורה גם במצוות שבין אדם למקום (לקב"ה), שכן הצטוונו על כך מאת השם יתברך בעצמו! והיא מצווה הנכללת גם במצוות שבין אדם לחברו, כיוון שהיא דורשת מאיתנו עבודה על המידות.

בדור שלנו, לצערי החוצפה מתרבה (אלו חלק מהסימנים שלפני ביאת משיח צדקנו) ולפעמים אנחנו שוכחות כמה זה איסור חמור לא לכבד את ההורים... שלושה שותפים לו לאדם: אביו, אמו והקב"ה.

כמה צריך להוקיר ולייקר את ההורים, לשנן הלכות כיבוד אב ואם כל הזמן! כמה הם דאגו לנו? עוד קודם ביאתנו לעולם הם התפללו שנגיע,

150 שיעורים נבחרים של הרב יגאל כהן

עכשיו > בדיסק און קי

מלאים בהגשמה עצמית • מומיביציה
טיפול בדיכאון וחרדות • זוגיות טובה

לפרטים > 03-6-225-225

הגיע מלאי

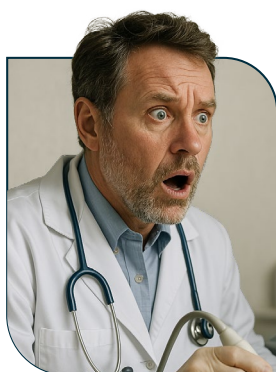

בשביל הנוער

צדיקים במגוון סגנונות, שהמכנה משותף בין כולם: אמונה וביטחון!

אך הרב שלום ארוש שליט"א יצא במיזם מדהים ומעניין: "אמרת תודה, ונושעת" ואף הוציא ספר עם סיפורים שהגיעו אליו עם ישועות לא מעלמא הדין, אודות ההתחזקות בהודאה לבורא עולם.

לענ"ד כל מגמתו של הרב היא להטמיע את האמונה והביטחון בליבותיהם של עם ישראל המסולאים בפז, אבל מהדלת האחורית... כלומר: אדם שאומר לבורא עולם תודה על כל דבר, ואפילו על ייסורים, אזי הוא מתחיל להבין להאמין ואפילו לדעת, שהכל בהשגחה עליונה פרטית ומדוקדקת, ורק בכח האמונה והביטחון הוא זוכה לישועה הגדולה! וכמו שכתוב: "תנו עז לאלקים" (תהלים סח, לה) ושואלים: וכי יש בורא עולם צריך את העוז שלנו? הרי הוא בעל הכוחות כולם! אלא זה היסוד שלנו: שבורא עולם תמיד נותן לנו ישועות גדולות ומקיפות, אך מכיון שאנחנו לא מאמינים בו דיו, אזי הישועה נמנעת מלהשפיע מחוסר או מפגם הכלי, אך כאשר אנחנו מאמינים שהכל ממנו, ולו הכח והממשלה בעליונים ובתחתונים, ואין בידנו לשנות מאומה, אזי הישועה יכולה לפעול כפי דרגת המאמין, וזהו ה"כוח" שאנו יכולים לתת לבורא עולם - להאמין בו!

המורא

נאמר בפרשתנו "איש אמו ואביו תיראו" (ויקרא יט, ג) ובגמרא (קידושין לא.) 'איהו מורא - לא יעמוד במקומו, דרש השפת אמת' זי"ע, להמליץ על אלו המסובבים בעולם הזה בהרגשה כי הם 'מנהיגי העולם', על זה אמרה תורה 'את ה' אלקיך תירא' (דברים ו, ג) וכדרך שאמרו חז"ל ב'מורא' האב - אל ישב במקומו, כך כביכול נאמר על 'מורא' הקב"ה - אל ישב במקומו, כי 'המנהל' של העולם הוא הקב"ה, וחוצפה היא לישיב במקום זה - ולחשוב על עצמו שהוא מנהיגו של עולם, ע"כ. (באר הפרשה)

על כל דבר שקורה איתך ביום יום, ואפילו שזה נראה בעיניך גרוע והיפך המציאות... ואף אני אעתיר בעבורך לפני בורא עולם, ובוודאי שהישועה תגיע!

כמוכן שהגברת קיבלה על עצמה, וחשבה שזו קבלה קלה... אך כבר בבדיקה הבאה הרופא רתח מכעס ושאל: "מדוע את לא מבצעת הפלח? הרי כל המסמכים כבר מוכנים, וחסרה רק החתימה האומללה שלך, תעשי כבר את הטוב ביותר, ותחסי מעצמך סיכונים מיותרים ועוגמת נפש!" - הגברת שואלת את עצמה איך אומרים תודה על בשורה שכזאת??? אך היא אזרה עוז ותעצומות, עצמה את עיניה ולחשה בקול בוכים: "תודה רבה לך בורא עולם על הבשורה האחרונה... אתה יודע הכי טוב בעולם, מה באמת טוב עבורי!"

הגברת שבה למיטתה, והמשיכה ללחוש "תודה רבה" על כל דבר שז (ושלא זז...)

למחרת ביקשה הגברת להיכנס לבדיקה כמו בכל יום, אך הרופא סירב לבדוק אותה בטענה שאין מה לבדוק, וכל הממצאים מצביעים על החובה להפסיק את ההריון כמה שיותר מהר!

הגברת אמרה מיד "תודה רבה" (לא לרופא, אלא למי שברא אותה)... אך באותה מידה התעקשה לבצע את הבדיקה, והרופא בליט ברירה אמר לה: "טוב נו, כנסי למכונה..."

הגברת מספרת שבשעת הבדיקה היא הביטה בפניו של הרופא, והבחינה שהם מתעוותים קמעה, ואף מקבלים צבעים מגוונים... והתגובה לא איחרה מלהגיע: אני חוזר בי מכל מה שאמרתי, יש כאן מפנה אדיר, אנחנו יכולים להמשיך את ההריון כנגד כל הסיכויים, כל חי לא ראיתי כזה מקרה, תמיד יש פעם ראשונה, ואני שמח לראות "נס רפואי" בשידור חי...

המפתח לישועה

בדור של תשובה, בורא עולם שלח לנו הרבה

חיזוק לנוער

הרב דוד פריז
ראש "מרכז
התחברות" ר"ג

תודה רבה שווה אמונה

רופא מתפלל

מעשה מדהים מכיל ראשון אודות אשה קצת רחוקה מתורה ומצוות שלאחר כ-14 שנות עקרות, זכתה בפרי בטן, אך הרופאים אמרו שמאחר שאירעו כמה תקלות, ההריון לא הולך להימשך, וצריך לעשות "הפסקת הריון" כלשונם...

אחת משכנותיה הצדקניות עודדה את רוחה והפיחה בה זיק של תקווה בדיבורי אמונה ובסיפורי צדיקים.

הגברת לא התמהמה והשיגה את הטלפון של רעייתו של הרב שלום ארוש שליט"א והביעה את מורת רוחה מהמצב הבישי, ובלב שבור התחננה לדבר עם הרב שיעתיר בעדה לפני בורא עולם.

הרב ניגש לטלפון, שמע את המקרה, ואמר שיש פתרון בדוק: "תקבלי על עצמך שבמשך 50 יום הבאים, תאמרי "תודה רבה" לבורא עולם

הנוער שואל

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים
בהלכה" | 2381*

האם מותר ליטול נטילת ידיים של בוקר בבית שבתוך השירותים?

אין ליטול ידיים בשירותים. אך אם אין לו מקום אחר ליטול ידיים יכול ליטול בשירותים, אבל לא יברך בשירותים, אלא יצא לחוץ ויברך. ויקפיד שבשעת הברכה עדיין יהיו ידיו רטובות במים ורק לאחר הברכה מחוץ לשירותים ינגבם.

מי שידו חבושה בתחבושת איך נוטל ידיים בבוקר?

אם אצבעותיו גלויות (והתחבושת מכסה רק את כף ידו ומעלה), יטול החלק הגלוי. ואם כל ידו מכוסה בתחבושת כולל סוף האצבעות, יטול ידו השנייה, ויברך על נטילת ידיים (ואותו הדבר גם לגבי נטילת ידיים שלפני אכילת לחם).

שמעתי שיש מצווה לטעום מהתבשילים בערב שבת. האם זה נכון?

נכון מאוד, מצווה חשובה לטעום מן התבשילים

בערב שבת, כדי לתקנם ולהכינם כראוי לכבוד שבת. וכמו שאומרים בתפילת מוסף של שבת "טועמיה, חיים זכו". ודע שההלכה אומרת שאדם שטועם מתבשיל רק כדי לבדוק את טעמו ולא כדי ליהנות מטעמו, אין צריך לברך, לכן עדיף שכשטועם מהתבשיל יכוון גם ליהנות מהתבשיל, ולא רק לבדוק את הטעם ואז יברך עליו את ברכתו.

סקה

יודעים את התשובה?
שלחו לנו לכתובת המייל
ואולי תזכו בפרס
anafeamalon@gmail.com

נראה אותך חולה

מי צריך
להניח תפילין בשבת?

פינת הילדים

פרשת שבוע אירוק

פרשת אחרי מות קדושים

ה' אומר לנו בפרשה: "קדושים תהיו, כי קדוש אני". זה נשמע קשה, נכון? איך ילדים כמונו יכולים להיות קדושים כמו ה'? אבל בהמשך לומדים שזה בעצם פשוט יותר ממה שחשבנו!

הפרשה מספרת לנו הרבה דברים פשוטים שאנחנו יכולים לעשות כדי להיות קדושים: לכבד את אבא ואמא, לעזור לאנשים שצריכים עזרה, לא לקחת דברים שלא שלנו, לא לשקר, ולא לפגוע באחרים.

אחד הדברים החשובים ביותר בפרשה הוא הציוי: "ואהבת לרעך כמוך". רבי עקיבא אמר שזה כלל גדול בתורה! זה אומר שאנחנו צריכים להתייחס לכל אדם כמו שהיינו רוצים שיתייחסו אלינו.

למשל, כשמשוהו חדש מגיע לכיתה, איך היינו מרגישים אם היינו במקומו? אולי היינו רוצים שיזמינו אותנו לשחק או שיגידו לנו "שלום"? זה בדיוק מה שה' רוצה שנעשה לאחרים!

בפרשה ה' גם מלמד אותנו לא להעליב או לצחוק על אנשים שונים. כל אחד הוא מיוחד בעיני ה', בין אם הוא גבוה או נמוך, חזק או חלש, עשיר או עני.

ה' רוצה שנסתכל על העולם בעיניים שלו - עיניים שרואות את הטוב בכל אדם. כשאנחנו עוזרים לחבר שנפל, מחייכים למישהו או מוותרים על משהו כדי לשמח מישהו אחר - אנחנו הופכים לקדושים! אלה דברים קטנים שעושים את העולם למקום טוב יותר.

ילדים יקרים, ה' רוצה שנהיה קדושים לא רק בבית הכנסת או כשלומדים תורה, אלא גם במגרש המשחקים, בכיתה, בבית, ובכל מקום אחר. כשאנחנו עושים את הדברים הרגילים שלנו בצורה מיוחדת - מתנהגים בהגינות, מדברים בכבוד, ועוזרים לאחרים - אנחנו הופכים להיות קדושים, בדיוק כמו שה' מבקש מאיתנו. בהצלחה.

מצחיק מאד... | חיואל אמיר

חילונים הולכים למסעדה כשטוב.
דתיים הולכים למסעדה כשרה

כשאבא של אשתי כועס עלי
הוא אוהב לשחק איתי "חם קר"

אני מכבה טוב נרות
יומולדת כי למדתי
קונג פו!!!!

מצאו 10 הזאים

מהו

הפסוק למסעך צפורה

יודעים את התשובה
שלחו לנו במייל

anafeamalon@gmail.com

שברכותי יתגשמו - כמו ברכותיך! הרב בן ציון חייך ואמר: "אם תהיה לך אהבת ישראל אמיתית - תוכל לברך מכל הלב, וברכותיך יתקבלו".

הרב עובדיה יוסף התבטא פעמים רבות על גדולתו של הרב אבא שאול והעריך מאוד את דרכו הצנועה ואת חכמתו העצומה בתורה הרב בן ציון אבא שאול היה מגדולי התורה והחסד בדורו, ראש ישיבת "פורת יוסף" בירושלים ומנהיג רוחני נערץ.

סרקו את הקוד וצפו
בסיפורי צדיקים
בעריכת AI חדשנית
<<<

סיפורי צדיקים

הרב בן ציון אבא שאול

יה זה בעיר ירושלים, בישיבת פורת יוסף המעתיירה ישבו תלמידים צעירים והקשיבו בקשב רב לרבם, הרב בן ציון אבא שאול. הוא לימד אותם סוגיה עמוקה בתורה, והם ניסו להבין כל מילה לפתע, הדלת נפתחה, ובפתח עמדה נערה צעירה ובידה תרגול שחוט. "יש לי שאלה חשובה לשאול את הרב היא אמרה בדאגה. התלמידים התפלאו. הרי השיעור בעיצומו! "חכי לסוף השיעור", הציע אחד מהם. אבל הנערה לא ויתרה. "אמא שלי שלחה אותי לבדוק אם התרגול כבר..."

הרב בן ציון חייך אליה בעדינות, ניגש, בדק את התרגול ואמר ברכות:

"אני מצטער, אבל התרגול הזה טרף". הנערה הנהנה בעצב ויצאה.

הרב המשיך את השיעור, אבל מחשבה אחת לא עזבה אותו. למה היא כל כך התעקשה? למה הפריעה לשיעור?

הרב הבין - המשפחה הזאת כנראה ענייה מאוד, ואין להם אפשרות לקנות תרגול אחר! הוא עצר את השיעור ואמר לתלמידיו: "אנא, רוצו והחזירו את הנערה."

כשהנערה חזרה, הרב שלף מכיסו כמה מטבעות והושיט לה. "זה בשביל אמא שלך, כדי שתקנה עוף כשר לשבת." פניה אורו בשמחה. "תודה רבה, רבי!" היא אמרה בהתרגשות. התלמידים הביטו בו בפליאה. "רבי, למה נתת לה כסף?" הרב חייך ואמר: "בהתחלה חשבתי רק על ההלכה - והעוף באמת טרף. אבל אחר כך חשבתי גם עליה, על המשפחה שלה."

רב לא רק מלמד תורה - הוא גם צריך לדאוג לאנשים ולאהוב כל יהודי. התלמידים הנהנו בהבנה. עברו שנים, ואחד מאותם תלמידים גדל והפך בעצמו לרב קהילה.

לפני שהחל את תפקידו, הוא בא לרבו הגדול וביקש ברכה. "רבי, ברכני

נפלאות הבריאה

שמואל
קורייב

הג'ירפות

בפרשת השבוע, אחרי מות-קדושים, התורה מלמדת אותנו על חשיבות הקדושה בחיים שלנו. המצווה "קדושים תהיו, כי קדוש אני ה' אלוהיכם" (ויקרא י"ט, ב') מזכירה לנו שהקדושה היא לא רק בבית הכנסת או בלימוד תורה, אלא גם בהתנהגות היומיומית שלנו - להיות טובים, ישרים ולנהוג באהבה וברחמים כלפי אחרים. היום נגלה דברים מופלאים על אחת היצירות המדהימות של הבורא - הג'ירפה!

- הג'ירפה היא החיה היבשתית הגבוהה ביותר בעולם! הזכרים מגיעים לגובה של כמעט 6 מטרים - זה כמו גובה של בית עם 2 קומות!
- ליבה של הג'ירפה חזק במיוחד! הוא שוקל כ-12 קילוגרמים וצריך לשאוב דם לגובה עצום כדי להגיע למוחה שבקצה צווארה הארוך.
- מערכת שסתומים מיוחדת בצווארה שומרת עליה! כשהיא מורידה את הראש לשות, השסתומים מונעים זרימה חזקה מדי של הדם, וכך היא לא מתעלפת בגלל שינויי לחץ הדם.
- ריסים ארוכים במיוחד מגנים על עיניה של הג'ירפה מאבק ומקוצים.

לשונה של הג'ירפה ארוכה במיוחד - כ-50 סנטימטרים! היא משתמשת בה כדי להגיע לעלים גבוהים, אפילו כאלה שמוגנים בקוצים חדים.

למרות שצווארה ארוך מאוד, יש לה רק 7 חוליות - בדיוק כמו לבני אדם! אבל כל חוליה בגופה ארוכה במיוחד, ולכן צווארה מגיע לאורך של יותר מ-2 מטרים.

הג'ירפה מסוגלת לרוץ במהירות של עד 56 קמ"ש שזו כמו מהירות של רכב בתוך העיר.

כשגור ג'ירפה נולד, הוא נופל מגובה של כמעט 2 מטרים ישר לקרקע! אבל תוך חצי שעה הוא כבר עומד ומתחיל ללכת.

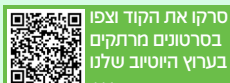
לכל ג'ירפה בעולם יש דוגמת כתמים ייחודית משלה, כמו שטביעות האצבעות שלנו שונות זו מזו.

ג'ירפות מתקשרות זו עם זו באמצעות קולות נמוכים מאוד, שתדרים כמעט בלתי נשמעים לאוזן של בני האדם.

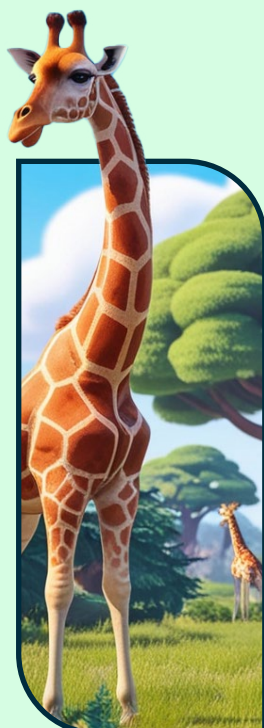
איזו חיה מדהימה! כל פרט בגופה מעיד על תכנון מופלא ומדויק, שרק בורא העולם יכול היה לברוא בחוכמה אינסופית!

תזכרו ילדים יקרים - הבריאה שסביבנו מלאה בנפלאות, ואם נסתכל עליה היטב, נוכל לראות דרכה את גדולתו של ה' יתברך.

שבת שלום ומבורך לכולם!

סרקו את הקוד וצפו
בסרטונים מרתקים
בערוץ היוטיוב שלנו
<<<

תודה שלא שכחתם אותי

מפעל החסד של הרב יגאל כהן מחלק מדי שבוע סלי מזון ומצרכים לכ-800 משפחות הזקוקות לכך.

בנוסף, "המסעדה" שלנו פתוחה מדי יום ומגישה ארוחת צהריים מכובדת לכ-200 ילדים ומבוגרים מעוטי יכולת.

לתרומות ולשותפות: 03-8000-770

היו שותפים בחסד!

מתחזקת
מהסרטונים
ולא יודעת איך
להמשיך?

מעוניינת
בשיעורי תורה
ליד הבית?

יש לך שאלות
באמונה?

סדקי את הקוד
והשאירי פניה

יש לך שאלות
באמונה?

מתחזקת
מהסרטונים
ולא יודעת
איך להמשיך?

מעוניינת
בשיעורי תורה
ליד הבית?

ענפים

זה הבית שלנו

תמיד יש תשובות

ניתן לקבל את העלון במייל: anafeam3@gmail.com

ניהול: עוז כהן | עריכה לשונית: תהילה עובדיה | הפצה: ישראל ונטלי בדרה | עימוד ועיצוב: עינב בשארי

להקדשת העלון חייגו << 03-8000770

להצלחת
מאור בן רות

לרפואה שלימה
הדסה בת זהבה

להצלחת
שמואל בן פנינה

לעילוי נשמת
מרן ראש הישיבה
רבי מאיר ניסים מאזוז זצוק"ל

נר תמיד
לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל
ולע"נ שושנה מהדין בת זיוה ע"ה